

સરદાર બહાદુર સરનાઈટ શ્રીમાન

શેઠ ચીનુભાઈ માધવલાલનાં

ચીરંજીવી બહેન મનોરમાનો

વિવાહવિનોદ.

રચનાર તથા પ્રસિદ્ધ કરનાર

કવિ શીવલાલ ખુશાલભાઈ બ્રહ્મભટ્ટ.

ઠે. અમદાવાદ—ગોમતીપુર.

અમદાવાદ.

ખાડીઆમાં દિનેષુ પ્રેસમાં પોતાના મકાનમાં

હરિપ્રસાદ પિતાંબરદાસ મહેતાએ છાપ્યું.

સંવત ૧૯૬૮.

સને ૧૯૧૨.

પ્રથમાવૃત્તિ—પ્રત ૧૦૦૦.

કીમત રૂ. ૨—૧—૦

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીરાણ-સંગ્રહ
૩૭૫૮

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કોપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૩૭૫૮

વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ
વિદ્યાપીઠ વિજેટ

વિષય ૬ : : ૪

અર્પણપત્રિકા.

સર્વમાન્ય સરદાર સરનાઈટ શ્રીમાન શેઠ
ચીનુભાઈ માધવલાલ સી. આઈ. ઇ.
સાહેબ બાડાદુર.

દોહરા.

વડીલો કરતાં વિશ્વમાં, વડી વર્યાજ વડાઈ;
જેથી જન સમુદાયનું, હૈયું જાય હૃખાઈ. ૧

ચીનુભાઈ ચિંતામણી, મશહુર માતબર ગુડ;
ઈલકાબો ઊઝા વર્યા, નવીન નાઈટહુડ. ૨

મશહુર કીધો મોકળો, બેશજ માધવબાગ;
રમ્ય જગા રૂડી રચી, તરવરનો નહિ તાગ. ૩

ઉઘાડવા તે આવિયા, ગવરનરજ ગુણવાન;
માનવતા મઠમ સહિત, સાહેબ સર સુજાન. ૪

પ્રતિમા પ્રેસીડેન્ટની, પુરી કરી પ્રસિદ્ધ;
સ્તુતિદાયક સર્વથી, કામો સારાં કીધ. ૫

અનેક ગુણોથિ આપને, આ ગ્રંથ અર્પણ થાય;
જસ્વીનો આ જકતમાં, મેરૂ સમો મહિમાય. ૬

સવિનયથી સમરપીયો, કરશે શેઠ સ્વિકાર;
અચળ રહો આલમ વિશે, દેવાંશી દાતાર. ૭

રાગ ધાળ.

“સ્વસ્તિ શ્રી અવધપુર ઉત્તમ ગામરે” રાગ તુલસીદાસના
જરખ વિવાહનો.

સ્વસ્તિ શ્રી અમદાવાદ ઉત્તમ શહેરરે, અષ્ટમહાસીધી નૃવેનીધી ઘેરેઘેરરે
ગુજરાખડે ગાજતું મોટું ગંભીરરે, સુ સોભીતું સુન્દર સામરતીરરે. સા. ૧
વશે મોટા શેડોને શાહુકારરે, નાગર ક્ષત્રી ઉજળા અમલદારરે. સ્વ. ૨
મક્ષહુર જેમાં મોટો માણેકચોકરે, હરેક માલનાં હાથે માંડે છે લોકરે.
બારખજારો પોળ પાડ્યોને શેરીરે, આધે વસ્તી હરેક દેશની ઘણીરે;
ખાડીયા મધ્યે દીપતી દેશાઈની પોળરે, સર્વ લોકો હમેશ કરે કલોત્ર.
સરદાર બહાદુર સરનાઈટ સુન્નનરે, શેક ચીનુભાઈ મરત્યાદારજ મહાનરે
પ્રતાપીની પુત્રીનો વિવાહ વરણાયરે, લાયક જાણી લક્ષ વસા તે લખાયરે
જેમાં મનોહર મંગળ લીલા હતી સારીરે, અવાસ જાણ્યે ઈંદ્રપુરીજ ઉતારીરે.
ચોક્કમધ્યે કેસર કુમકુમ ચાંરે, વિવાહ વિનોદે પરમ લાગે તે પ્યારે. સ્વ.
વિવાહ માંગ્યો અધિક આણી ઉછરંગરે, પરીમત્ર જાણ્યે લાખ્યો આ પ્રસંગરે
પતની તેમનાં સુલોચનાયા સારારે, ચતુરને વિવેકી ચપળાઓમાં ચોધારારે
સૌભાગ્યવંતાં સદા રહો સુખદાઈરે, વિવેક દ્વારે જેમની શોભે વડાઈરે. સ્વ.
મોટાં કહાવે માનવીઓમાં મન્યકારીરે, ન્યાત જાતમાં ભક્ષાં ગણાયજભારી
વડો વલો વિવેક સાથે ચત્રાવીરે, દુનિયાં માંહે દાનાઈ બહુ દર્શાવીરે.
ગીરજપ્રસાદ કુમાર કુળનો દીવારે, જગદંબાની કૃપાએ જુગ જુગ જીવારે.

॥ श्री गणेशाय नमः॥

सरदार બહાદુર સર નાઈટ શ્રીમાન
શેઠ ચીનુભાઈ માધવલાલનાં
ચીરંજીવી બહેન મનોરમાનો
વિવાહવિનોદ.

મંગળાચરણ.

રાગ કલ્યાણ.

શ્રી ગણપતી, તું આપ શુભ મતી;
વહેન વદાય વિચારતાણું, શ્રી માતા સરસ્વતી. ટેક. શ્રી.
વિધન ટાળ્યોં વડાં વડાં, તે વિદ્વજન તણું;
રચાય તારી કૃપાએ શુદ્ધ પુસ્તકોં ઘણાં. શ્રી ગણપતી. ૧

(૪)

જળ થળ સર્વ માંહી, તેં ક્યૌં નિવાસ;
સૂર્ય ચંદ્ર તારા માંહી, તારો છે પ્રકાશ. શ્રી ગણપતી. ૨
ત્રણ લોકનેજ માત, તારો છે આધાર;
તુજ કૃપા વિના વિમળ ના હોયે ઉચ્ચાર. શ્રી ગણપતી.
શીવ શીશ ગંગ ધારા તું થઈ વહી;
વહાર કરી વાસુદેવને, ત્યાં વિજગી થયું. શ્રીગણપતી. ૪
શુદ્ધબુદ્ધિના પતી, કેરું રમરણ કરી;
મનોરમાના વિવાહકેરી, સુવાણી ઉચરી. શ્રી ગણપતી. ૫
સિંદુર અંગે શોભીતું, કર્ણ પુષ્પોની માળા;
સાહ્ય કરો સર્વનીજ, દેવ સુંઢાળા. શ્રી ગણપતી. ૬
તુંજ કૃપાએ કરી સહુ, પામે નવનીધ;
અવલ કરું સુયાચના, સુદેવતા પ્રસિદ્ધ. શ્રી ગણપતી. ૭
સકળ કરો વિવાહતણાંજ, સર્વ કાજને;
અચળ રાખો એ પ્રભુ, સકળ સમાજને. શ્રી ગણપતી. ૮
વડેરાં આ વિવાહતણાં, વિધન વિહારજો;
સરદાર બહાદુરનાં, સર્વ કામ સુધારજો. શ્રી ગણપતી. ૯
દોહરો-ઉચિત જાણી આજેખ્યું, વિવાહનું વાખ્યાન;

બહેન મનોરમા તણું, નાગર નવલ સુબન. ૧

મંડપ શોભા. રાગ સીમંતનીનો.

“સીમંતનીરે, ચંદ્રાંગદની દીકરી.” એ ઢાળ.

મંડપ મોઝોરે, સરનાઈટે સારો રચ્યો;

મંગળ ગાવારે, માંતુનીનો મેળો મચ્યો. ટેક મંડપ. ૧

- ચોક મધ્યેરે, ચંદન ચાડ શોભતાં;
 કુમકુમ કેસરે, સુગંધદાર સુ ઓપતાં. મંડપ. ૨
 સ્ફટીકનારે, થંભો રૂડા રાજતા;
 કદળી કેસરે, છટાદાર ખુબ છાજતા. મંડપ. ૩
 તરીયા તોરણોરે, તેજસ્વી ઝળકે ઘણાં;
 અતિ ઓપતાંરે મણિ અને મુક્તા તણાં. મંડપ. ૪
 આસોપાલવનાંરે, અદભૂત સોભા આપતાં;
 ભામનીઓનેરે, લલેરાં મન તે ભાસતાં. મંડપ. ૫
 ચોક મધ્યેરે, ચંદની ચળકે જરકસી;
 ઇંદ્ર કેસરે, અવાસની સોભાં અહીં વસી. મંડપ. ૬
 દરવાજારે, મનોહર મેહેરાખોથી કર્યા;
 રંગી હુવેલીઓરે, છજે છટાદાર રંગો ભર્યા. મંડપ. ૭
 નવીન નોખતોરે, ઘણાજ ઘોરથી ગાજતી;
 સરણાઇયોરે, વડેરા સુરોથી વાજતી, મંડપ. ૮
 વાજે વાજત્રોરે, વડે સૂરે વિધ વિધનાં;
 શોભા દેતાંરે, સાહીતો સારાં રાજ રીઢનાં. મંડપ. ૯
 સભા મંડપરે, શોભતો સરદાર બહાદુરનો;
 ખુબીદારજરે, અલખેલા હજુરનો. મંડપ. ૧૦
 વડી શોભારે, વર્ણવતાં ન જાયે વદી;
 ગાગર માંહેરે, સમાય ના નિશ્ચે નદી. મંડપ. ૧૧
 યથેચ્છ ખીનારે, લાયક જાણીને લખી;
 અલિરયોજિતરે, ભાટાઇમાં નથી લખી. મંડપ. ૧૨

રૂડી રીતીઓરે, ભલેરી ભાસે આ ગૃહસ્થની;
 તુલ્ય મા આવેરે, અવર સદ્ગૃહસ્થ સમસ્તની. મંડપ૦ ૧૩
 દીલાવરીરે, દાના શેઠની દીપતી;
 તૃષાં તમામનીરે, તવંગર ગૃહસ્થથી છીપતી. મંડપ૦ ૧૪
 ઉદાર શેઠજીરે, યાચકોનો વિરામ છે;
 ઠરવા લાયકરે, થીર રહો તે ઠામ છે. મંડપ૦ ૧૫
 રજવટ રીત્યોરે, ઉદાર એવી ખીજે નથી;
 કોડ વસારે, કવિ કોવિદોએ કથી. મંડપ૦ ૧૮
 સાકરલાલ સમારે, અધિકારીઓ હજુરના;
 ખીલ માસ્તરરે, સુળન સરદાર બહાદુરના. મંડપ૦ ૧૯
 ઓછા હોસેરે, એમના જેવા અનુભવી;
 સત્ય વાણીરે, શિવલાલ બારોટ કહે કવી. મંડપ૦ ૨૦
 ગીરજપ્રસાદરે, કુશળ રહો કુમાર કેશરી;
 સલામત રહોરે, સરદાર બહાદુર પરમેશ્વરી. મંડપ૦ ૨૧
 બહેન મનોરમારે, મોટું આયુષ્ય પામજે;
 સદૈવ સૌભાગ્યરે, સાવિત્રી ઉમાસમ જામજે, મંડપ૦ ૨૨
 હરશીત હવાંરે, ઇંદુમતી ઉરે અતી;
 વડા વિવાહથીરે, આનંદ પામ્યાં સુમતી. મંડપ૦ ૨૩
 મોટું આયુષ્યરે, મધુસુદનલાલનું હજે;
 વપુ કેરીરે, વેદનાઓ સર્વે જજે. મંડપ૦ ૨૪
 વડુ આયુશરે, વિભૂ થાઓ આ વર તણું;
 નૃસિંહસંવરે, આનંદ પામે મહિમાં ધણું. મંડપ૦ ૨૫

સોરઠ. વરઘોડા વિષે.

“કાસ્તકે કાં ચેત્યો નહી, ઘડી લાખેણી જાય; ’
વળતી વિચારીશ જીવડા, પછી કાં પસ્તાય.” એ રાગ
રતનાના મહીનાનો.

વરઘોડો વરરાયનો, ચઢ્યો દબદબાદાર;
સાજન મોટું સદગૃહસ્થોનું, વડો જેનો વિસ્તાર. વરઘોડો-ટૅક.
નોંખત નગારાં ગાજતાં, ઢમકે વાજતાં ઢોલ;
દરવાજાથી બહુ દીપતી, દાની દેસાઈની પોલ. વરઘોડો ૨
વાજે વાજતો વિધવિધનાં, સંગીત પ્રમાણે સૂર;
સહુને ગાયનો સાંભળી, આનંદ ઉપજે ઉર. વરઘોડો ૩
દુંદભી વાજાં વાજતાં, સરણાઈનો સોર;
ખેંડો કેરો બહુ કરી, ઘણો શોભનો ઘોર. વરઘોડો ૪
સ્વારો આગળ શોભતા, નૌતમ ફૂડકે નીશાન;
ઘેરડાપર ડાંકો ગાજતો, કુદતા હીંડે કેકાણુ. વરઘોડો ૫
સુખપાલો સારી શોભતી, તરેહવાર તાવદાન;
હણુહણુટ હયો કરે, મહા મોટા મસ્તાન. વરઘોડો ૬
વાહનો વિધવિધનાં, બગીચો બે સુમાર;
ખીરાજ્યા જેમાં બાળકો, ધરી હર્ષ અપાર. વરઘોડો ૭
સામેલા સુંદર શોભતા, દીપતા બહુ દરેસ;
વજ્રાભૂષણો વડાં, અધિક જેમનો ઉજેસ. વરઘોડો ૮
બાળાઓ બહુ શોભતી, છુટા જેમના કેશ;
શીશકુલો શિરે સારીયાં, અધર બુએ અમરેશ. વરઘોડો ૯

- શોભા દેતા શીશુઓ, અશ્વે હવા સ્વાર;
 હુપટા શીરે દીપતા, ટોપીઓ તરેહદાર. વરઘોડો ૧૦
- મહિલાઓ મહા મોદશું, ગાતી ગીતો રસાળ;
 મધુરે સ્વરે શોભતાં, કુમકુમ ચરચી કપાળ. વરઘોડો ૧૧
- રામણ દીવો લઈ હાથમાં, લાયક લાઠકોર ખેન;
 રામાઓમાં રૂડાં દીસતાં, અમુલ્ય સ્વભાવનાં એન. વરઘોડો ૧૨
- સાજન શેઠો સદ્ગૃહસ્થોનું, શોભા દેતું અપાર;
 પ્રેમ સતિ પધારીયા, ઉજળા અમલદારં. વરઘોડો ૧૩
- સુર સાહેબો પારસી, હીંદુ ઇસ્લામ અમીર;
 નવલ નાગર સાઠોદરા, ધીમંતો મહા ધીર. વરઘોડો ૧૪
- મહારાય મીલોના શેઠીઆ, પધાર્યા પુણ્યવાન;
 આંધ્રે ગૃહસ્થો આવીયા, વિર પુરૂષો વિદ્વાન. વરઘોડો ૧૫
- દળાદાર સાજન દીપતું, સરકારી સમાજ;
 પ્રેમ સહિત પધારીઓ, કુશળ કામને કામજ. વરઘોડો ૧૬
- શેઠ ચીનુભાઈએ સર્વને, સારું દીધું સનમાન;
 મધુરે સ્વરે મોદ સુ, જાપ્યા મીઠી બુખાન. વરઘોડો ૧૭
- કલગી હારો કુસુમના, સારા સુગંધદાર;
 અર્પાયા બહુ હેતથી, સાજન મોઝાર. વરઘોડો ૧૮
- અત્તરો અપાયાં હેતસુ, સહુને શ્રીદ્રુજો પાન;
 લવીંગ સોપારી એલચી, ગૃહસ્થો હવા ગુલતાન. વરઘોડો ૧૯
- સાહ્યખી જોઈ સરદાર શેઠની, મધવા પતી મન;
 લજવાયો આલેખીને, ધીમંત શેઠને ધન્ય. વરઘોડો ૨૦

સુપુત સુંદરલાલના, વિવેકી વ્રજરાય;
 વેવાઈ વડા ઉમંગથી મનમાંહે મલકાય. વરઘોડો ૨૧
 વરરાયની શોભા વડી, સરવ સાજન જોઈ;
 આનંદ પામ્યા ઉરમાં, આવેલ હરકોઈ. વરઘોડો ૨૨
 દીર્ઘાયુશ રહો દીપતા, નુરદાર નૃસિંહરાય;
 વ્રજરાયે વડો કર્યો, વરઘોડાનો જમાવ. વરઘોડો ૨૩
 શિવલાલ કહે સીર નામીને હાટકેશ્વર અંખાય;
 દીર્ઘાયુશ દંપતી પામંજે, વધો મોટો મહિમાય. વરઘોડો ૨૪

રાગ ઘોળ. ચોરી વિશે

'કાયાનગરછે કારમુ, જીવં જાગીને જોને'. એરાગ
 ચીનુભાઈ શેઠે ચોરી રચી, મહા મંગળ કારી;
 નગરને નીજ ન્યાતમાં, વીમળ કીરતિ વિસ્તારી ચી. ટેક ૧
 ખર્ચ કર્યો ખૂબ ખતથી, વડા વિવાહ પ્રસંગ;
 જમણવારો ઝાઝા હવા, ઉરના ઉરંગે. ચી. ૧
 સમસ્ત શહેરના શેઠીઆ, ચોરી સમે પધારી;
 માધવ સુતને માંડવે, વડી શોભા વધારી. ચી. ૨
 સદ્ગૃહસ્થ નાગર સાડોદરા, સુભ સમયે આવી;
 બહુ શોભા દીધી બાનુએ, પુરી પ્રિતી દરશાવી. ચી. ૩
 મંગળ ગાય સહુ મોદથી, લલનાઓ લલકારી;
 મંગળ વરતાય તે સમે, મીઠે સુરે ઉચારી. ચીનુ. ૪
 કન્યાદાન દીધુ કોડથી, સમરથ આ શેઠે;
 ખર્ચ કરી ખૂબ ખતથી, નાવે કાયનેઠે. ચીનુ. ૫

(૧૦)

ચીનુભાઈ શેઠના ચીતમાં, અતી ઉમંગ વાધ્યો;
મનોરમાના વિવાહતણે, હાથે અવસર લાધ્યો. ચીનુ. ૬
નાહાની બા દાદીના દીલમાં, વિવાહ વડો ભાળ્યો;
નિવેક જેમનો વિશ્વમાં, કોડ વસાજ કહાળ્યો. ચીનુ. ૭
સગા સહોદર સર્વને, હવો હર્ષ ભારી;
શ્રમ કર્યો સુપ્રસંગમાં, વિવેક વિચારી. ચીનુ. ૮
ગુણનીધ ગુણવંતરાયને, ખુબ ખુશાલી વાપી;
જેમણે નામર ન્યાતમાં, થીર કીરતી થાંપી. ચીનુ. ૯
મામા લલુભાઈ ખુશાલરાયે, કન્યા પધરાવી;
મોસાળુ કીધુ મહા ભાવથી, વડો વિવેક લાવી. ચીનુ. ૧૦
હર્ષીત હિમતલાલ હવા, વિવાહના વિનોદે;
સીવલક્ષ્મી સુખ પામીયાં, મનોરમાના મોદે. ચીનુ. ૧૧
હૈયા બહાર ઉભરાય છે, મોટો પ્રેમ માતાનો;
છાતી બહાર છલકાય છે, પુણ્યસાળી પીતાનો. ચીનુ. ૧૨
વિગરે સગાં વિખુધનાં, હવાં આનંદકારી;
મનોરમાના વિવાહતણે, અવસર હુજવાય ભારી. ચીનુ. ૧૩
મનોરમાનું મહાદેવજી, અચળ સૌભાગ્ય રાખો;
કરો પુરી મન કામના, દૈવત દુનિયામાં દાખો. ચીનુ. ૧૪
વર્ણન વદતાં વિવાહ તણુ, ઘણા ગ્રંથો ભરાય;
સસ્ર કણુએ શેશથી, તેનો પાર નહી પમાય;
શિવલાલ શિર નામીને, માનવંતાં મહંભાયા. ચીનુ. ૧૫
જામોજા આસીસ ઉચરે, કરસો છત્ર છાયા.

ધોળ.

મનોરમાનો તપો સુહાગ, મનાવું મહેશને મારારાજ માહ રાજ;
 વૈભવ લોગવો મહા ભાગ, આરાધુ ગણેશને. મહારારાજ. ટેક. ૧
 સૌભાગ્ય સાવીત્રી ઉમાના જેવું, અચળ રાખો હરીમહારાજ;
 હાટકેશ્વર અંખા પુરો આશ, ખરદાળી મા યહુચરી. મહારારાજ.
 મૃદુ આયુશ લોગવો વરરાય, સફળ કરો કામના, મહારા રાજ;
 વધો મેદનીમાં મહિમાય, નૃસિંહરાવની નામના. મહારાજ. ૩
 લાડકોરખાનો અચળ ઉત્સાહ, સુંલોચનાખા તણો; મહારા.
 ચીનુભાઈએ મેળવી વાહવાહ, આડંબર હવો ઘણો. મહા. ૪
 મહા મજરાયણ વેવાઈ, અચળ હરિ રાખજો; મહારારાજ
 મનોરમા મેળવો ભલાઈ, દૈવત રૂઢાં દાખજો. મહારારાજ. ૫
 સફળ હો સર્વનાં કાજ, કહે સિવલાલ કવી. મહારારાજ;
 સરદાર બહાદુર શિરતાજ, અચળ રહો અનુભવી. મહા. ૬
 દીર્ઘાયુશ ગીરજપ્રસાદ, છુ દુનિયા માંહે પામજો મહારારાજ;
 અસ્વી શેઠ રહો આખાદ, જસ કીર્તિ જામજો. મહારારાજ. ૭

ધોળ. ચલામણી ત્રિષે.

“આવત મોરી ગલીયનમેં, ગીરીધારી”; - એ રાગ.
 ચિનુભાઈએ ચલામણી કરી સારી, વડી જેમની વફાદારી;
 વડીલો સમ વિશ્વની માંહે, વિમળ કીર્તિ વિસ્તારી. ટેક. ૧
 વિખુધ વેવાઈ શ્રીમજરાયણ, સદગુણી સદાચારી;
 મહેશમણી પ્રારબ્ધી શેઠની, સહપ્રેમે સ્વીકારી. ચીનુભાઈ. ૨

(૧૨)

કૃષ્ણલાલલાઈ કાકા વરના, મોઢ બહુ મનમાં ધારી;
 પોશાકો દીધા પુરા પ્રેમથી, મુલવાન મોટા જરતારી. ચીં ૩
 લાયક વેવાણુ લાડકેરળાએ, પ્રેમ સહીત પધારી;
 સન્નારીઓ બહુ સાથે લઇને, વિશેષ શોભા વધારી. ચીં ૪
 વડા હર્ષીત હવા વરરાયણ, અધિક જેમની હોંશિયારી;
 વખાણે સૌ વિર પુરૂષો, નૃસિંહરાયની નુરદારી. ચીનુભાઈ ૫
 જનેતા જેવાં જેડીળા કાકી, મોઢ ઘણા મન લાવી;
 વડેરા વિવાહ કેરી, પ્રીતી પૂરણુ દર્શાવી. ચીનુભાઈ ૬
 હર્ષીત હવા હરિપ્રસાદલાઈ, દીનમણીરાય દાના;
 ત્રણ બંધુઓ તેજદાર સારા, સમજી ને ઘણા શાણા. ચીં ૭
 જાઝાં ખુશી હવાં જયંતાગવરી, વડા આ વિવાહ પ્રસંગે;
 મંગળ ગાતાં મોઢ ભરે મન, અવાજભેર ઉમંગે. ચીનુ ૮
 પરમભાગી પાર્વતી ફ્રાઈ, શીવલક્ષ્મી ફ્રાઈ સારાં;
 તાપી ફ્રાઈ ત્રણે જહેનો, ધવળ હર્ષ મન ધરનારાં. ચીનુભાઈ ૯
 વડેરા આ વિવાહ પ્રસંગે, ખુશ હવાં ચકુ કાકી;
 સરદાર બહાદુરે સહપ્રેમથી, પહેરામણી સૌને આપી. ચીં ૧૦
 પુરૂષોને પોશાક પાઘડીઓ, સ્ત્રીઓને દીધીઓ સાડી;
 ખુશ કર્યા સહુ ખાનદાન શેઠે, પુરો આનંદ પમાડી. ચીં ૧૧
 પહેરામણી જોઈ ચીનુભાઈ શેઠની, સર્વે હવા રાજી રાજી;
 સહપ્રેમથી સુંદરીઓ સર્વે, ગીતો ગાયે ગાજી ગાજી. ચીં ૧૨

માધવલાલ ગાર્ડન વિશે*

ગજલ રેકતાની.

- “એક સખજપરી લે ચલી દીલ છીન હમારા” એ રાહ.
 માધવભાગ માધવલાલે, મોદશું કરી,
 પુજ્ય પીતાની પ્રતિમા થીર, રાખવા ઠરી. માધવભાગ. ૧
 ધન્ય ધન્ય માધવલાલના, ભક્તિ ભાવને;
 અધિક માન અપાય, આ બેશ બનાવને. માધવભાગ. ૧
 શ્રવણ જેવી શુદ્ધ મને, સુસેવા બળવી;
 પુજ્ય પિતાજી માતને, સહપ્રેમ દર્શાવી. માધવભાગ. ૨
 -સાધુ સંત સન્યાસીની, સુસેવા બળવતા;
 ધર્મ પુસ્તકો ધીમંત, હર્ષે અપાવતા. માધવભાગ. ૩
 સપુત શેઠ ચીનુભાઈ, સારા સખાવતી;
 સરનાઈટ નીવડયા, સરદાર મહામતી. માધવભાગ. ૪
 વડીલો જેવી વિશ્વમાં, વર્યાજ વડાઈ;
 સરકારથી સુપામીયા, અધિક અધીકાઈ. માધવભાગ. ૫
 સખાવતો સારી કરી ન ન્યુન્યતા રાખી;
 જાહેર જીહોસી જક્તમાં, ઉદારતા દાખી. માધવભાગ. ૬
 કપૂર કેરે ડાબડે, કપૂર આવી વસ્યું;
 જેથી જન સમુદાય કેરું, દીલડું હસ્યું. માધવભાગ. ૭
 સર જ્યોર્જકલાર્ક ગવર્નર, સાહેબ આવીયા;
 બાહોશ બાનુ સાથે, સૌને મન ભાવીયા. માધવભાગ. ૮

સોના કેરી ચાવીઓ, માધવળાગ ઉઘાડી;
 સભા સાથે સંસ્થા; સાહેબ અંગાડી. માધવળાગ. ૬
 રાવળહાડુરની રોકદાર, પ્રતિમા જ્યાં બેસારી;
 સભા સાથે સાહેબ ત્યાં, સહપ્રેમે પધારી. માધવળાગ. ૧૦
 પ્રસંશા પ્રેસીડેન્ટની, સુસ્ત સાહેબે કરી;
 રણુઠોડલાલની પ્રતિમા, પ્રસિદ્ધમાં ધરી. માધવળાગ. ૧૧
 જય જય ગાંધો સહુ, સાથે બોલીયા;
 પડદા પ્રતિમા તણા, સાહેબે બોલીયા. માધવળાગ. ૧૨
 આબેહુબ આનરેબલ, જેવુંજ પુતળુ;
 ન્યુન્ય ન મળે કશી, સર્વાંગે સુતળુ. માધવળાગ. ૧૩
 ચક્ષુઓ ચકચકીત, મુખડું રહ્યું હસી;
 જેથી જન્મી ગૃહસ્થાને પ્રભાજ મન વસી. માધવળાગ. ૧૪
 જગા સુધારી સંરદારે, ફળ કુંસો બહુ વાવી;
 કંપાગોડ હવો કારમો, શુભ રચના રચાવી. માધવળાગ. ૧૫
 ખુશ હવી બલક, જગા બેઠું હરી હરી,
 મહા મનોહર મુરતી, બુવે ફરી ફરી. માધવળાગ. ૧૬
 ઇંદ્રપુરી આકાશથી, અહીં આવીને વસી;
 મનોહર મંડપમાં નહીજ, ન્યુન્યતા કશી. માધવળાગ. ૧૭
 ઘણા ગવર્નર સાહેબનો, આભાર ગાનીઓ;
 સરદાર સરનાઈટે, શુભ વદીજ વાણીઓ. માધવળાગ. ૧૮
 અરાઠસેં ચાવીસમાં, આનરેબલ જનમીયા;
 સન અરાઠ અઠાણુએ, આરામ પામીયા. માધવળાગ. ૧૯
 ચઉદ વર્ષ પ્રેસીડેન્ટની, સુપદવી લોગવી;
 કરી કૃપાળુ કામો, થીર કીરતી થોલવી. માધવળાગ. ૨૦

પ્રજા સુખ માટે સારા, વિચારો જણાવીઆ;
 વિક્રમ જેવા વીર, વસુધા વિશેજ આવીઆ. માધવબાગ. ૨૧
 કોઠ વસા કૌન્સીલમાં, મોટું માન મેળવ્યું;
 અડગ ફરમાન એમનું, ફરે ન ફેરવ્યું. માધવબાગ. ૨૨
 દીર્ઘાયુષ હોજો, કાન્તીદાર કુમારનું;
 પુરું કીધું કામ, આ પરોપકારનું. માધવબાગ. ૨૩
 સપુત સુત બાપથી, કરેજ રાવા';
 જય ગણાય જકતમાં, અધિક અધિકાઈ. માધવબાગ. ૨૪
 વડીલથી વડા વડા, ઇન્કિબો વયા;
 જેથી કરી જેમના, બે બોલો ઉચર્યા. માધવબાગ. ૨૫
 સરદાર બહાદુરે, સારાં સારાં કામો કર્યા;
 અડગ આલમ વિશે, વડાંજ વિસ્તર્યા. માધવબાગ. ૨૬
 મુંબાઈમાં મશહુર બાહોશ બારોનેટનું;
 પ્રસિદ્ધ હતું પુત્રી, અડી પ્રેક્ષીડેન્ટનું. માધવબાગ. ૨૭
 સરનાઈટ સરદાર જુગ જુગ જીવો;
 સર્વોપરી સખાવતી છે, દાન વીર દીવો. માધવબાગ. ૨૮
 જીહોસી ઉદારતા, અત્યુત્તમ કરી;
 યથેચ્છ વાણી સદ્ગૃહસ્થો, એથી ઉચરી. માધવબાગ. ૨૯
 શીવલાલ કહે, સરનાઈટ સખાવતી;
 અચળ રહો હે પ્રભૂ, સરદાર સુમતી. માધવબાગ. ૩૦
 ગરબી.

“બહુ આલીગારો કહાન, માળા તોડીરે;” એ રાગ.
 સી. આઈ. ઇ. ઉપજ્યા સુર, કૌસિલના કારી;
 રચુછેડલાલ, રાવબહાદુર, સુમાની સરકારી, ટેક,

શાળને વળી રૈયત કેરાં, કીધાં કુરખાન કામરે;
 ઓનરેખલનું આલમમાં, નિરંતર રહું નામ. કૌંસિલ૦ ૧
 ઉદય ભાગી ઉદય શંકરના, ઉપજ્યા છોટાલાલરે;
 તનુજ તેમના તેજસ્વી કહાવ્યા, આપાજી ખુવિ વિશાલ. કૌં ૨
 કુળ દીપક કેસરી તેમના, માતખર માધવલાલરે;
 ગણાયા તે ઘણે દરજ્જે, મર્તબાદાર મરાલ. કૌંસિલ૦ ૩
 વડિલોને વડોદરા સરારે, બદ્યુત મુનસી પદરે;
 સમશેર બહાદુર શિયાજીરાવે, જાણી વિદ્યાવિશારદ. કૌં ૪
 આત્મજ તેમના ચસ્ત્ર નીવડ્યા, ચતુર મણી ચિતુભાઈરે;
 સરદાર બહાદુર સરનાઈટે, વડી વરીજ વડાઈ. કૌંસિલ૦ ૫
 રાવબહાદુર રણછોડલાલે, કીધી કીરતિ શ્વેતરે;
 પરોપકારી કામોથી પુરને, ઉપજે અતિશે હેત. કૌં ૬
 સ્વરગમાંથી સરીતા લાવ્યા, ભૂમી પરે ભગીરથરે;
 સાગરની સેર ધરોધર લાવ્યા, કામ કીધુ સમરથ. કૌંસિલ૦ ૭
 ઉડી અકકલવાળા ચસ્ત્ર, ગહન ગતી ગંભીરરે;
 સલાહ પુછતા સાહેબો સદ્ગૃહસ્થ, રૂડા રાજા વજીર. કૌં ૮
 ઓનરેખલ આલમમાંહે, હુવા અંશધારી અવતારરે;
 નામાંકીત નર તેમના નીવડ્યા, સરનાઈટ સરદાર. કૌંસિલ૦ ૯
 રાવબહાદુર રણછોડલાલના અધિક ગુણો અપારરે;
 વર્ણન કરતા વિખુદ્ધ વીરો, વડો હોય વિસ્તાર. કૌંસિલ૦ ૧૦
 સાગરમાંથી વિહંગ વારીની, ભરે ભાવે ચંચરે;
 શીવલાલ કહે સી આજ ઈની, શ્રવીજ ખીના રંચ. કૌં ૧૧

